

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Grzegorzcyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marta Romańska

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa P. S.A. w Ł.

przeciwko Z. S.

o wydanie rzeczy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 grudnia 2018 r.,

zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 14 sierpnia 2018 r., sygn. akt VII AGa (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 sierpnia 2018 r. Sąd drugiej instancji – Sąd Apelacyjny w (...) odrzucił skargę kasacyjną pozwanego Z. S. od wyroku tego Sądu z dnia 13 marca 2018 r. oddalającego apelację pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 9 czerwca 2016 r. nakazującego pozwanemu wydanie ruchomości. Sąd stwierdził, że skarga kasacyjna została wniesiona przez kwalifikowanego pełnomocnika procesowego, który - mimo wezwania - nie

przedłożył pełnomocnictwa uprawniającego do działania w imieniu pozwanego w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

Postanowienie Sądu Apelacyjnego zaskarżył zażaleniem pozwany, zarzucając naruszenie art. 398⁴ § 1 w związku z art. 398⁶ k.p.c. oraz art. 65 § 1 i art. 60 k.c. Na tej podstawie wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem, pełnomocnictwo procesowe do konkretnej sprawy nie obejmuje *ex lege* umocowania do wniesienia skargi kasacyjnej i udziału w postępowaniu kasacyjnym (por. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego (zasada prawna) z dnia 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07, OSNC 2008, nr 11, poz. 122). Wniesienie skargi kasacyjnej, jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, inicjuje bowiem odrębną sprawę w technicznoprosesowym znaczeniu, a zarazem wniesienie tej skargi – w przeciwieństwie do wniesienia skargi o wznowienie postępowania – nie zostało wyszczególnione w art. 91 k.p.c. wśród czynności objętych z mocy prawa zakresem przedmiotowym pełnomocnictwa procesowego.

W konsekwencji, w sytuacji, w której pełnomocnik zostaje ustanowiony w konkretnej sprawie toczącej się przed sądem powszechnym, rozciągnięcie przysługującego mu umocowania na wniesienie skargi kasacyjnej i reprezentację przed Sądem Najwyższym wymaga udzielenia odrębnego pełnomocnictwa procesowego, względnie takiego rozszerzenia treści pełnomocnictwa w zestawieniu z zakresem wynikającym z art. 91 k.p.c., aby wynikało z niego także umocowanie do działania przed Sądem Najwyższym w postępowaniu kasacyjnym.

Skarżący udzielił pełnomocnictwa do reprezentowania przed Sądem Okręgowym, w sprawie o oznaczonej sygnaturze akt, a także w postępowaniu odwoławczym i egzekucyjnym „w niniejszej sprawie”. Jakkolwiek zgodzić się trzeba, że ocena zakresu pełnomocnictwa procesowego sytuuje się każdorazowo w płaszczyźnie wykładni oświadczenia mocodawcy, która powinna uwzględniać cały kontekst językowy składający się na jego treść (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2018 r., I CZ 30/18, niepubl.), podzielić należało stanowisko Sądu Apelacyjnego, że taka treść pełnomocnictwa nie pozwalała

przyjąć, iż zakresem umocowania jest objęte wniesienie skargi kasacyjnej i reprezentacja w postępowaniu wszczętym tą skargą.

Skarga kasacyjna nie jest, co oczywiste, środkiem odwoławczym, a postępowanie kasacyjne nie jest postępowaniem odwoławczym. Zważywszy, że pełnomocnictwo zostało udzielone w toku postępowania pierwszoinstancyjnego, do sprawy toczącej się pod oznaczoną sygnaturą akt, objęcie nim postępowania odwoławczego mogło być rozumiane jedynie jako umocowanie do składania środków odwoławczych od orzeczeń zapadających w tej sprawie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2017 r., IV CZ 121/16, niepubl.). W pozostałym zakresie pełnomocnictwo nie zawierało sformułowań, które mogłyby uzasadniać założenie, że objęte nim jest również postępowanie przed Sądem Najwyższym w odrębnej sprawie wszczętej złożeniem skargi kasacyjnej.

Oceny tej nie mogło zmienić zawarte w motywach zażalenia spostrzeżenie, że „w potocznym rozumieniu” wniesienie nadzwyczajnego środka zaskarżenia jest traktowane jako „odwołanie” od niekorzystnego wyroku. Sporządzenie skargi kasacyjnej i reprezentacja przed Sądem Najwyższym wymaga profesjonalnych umiejętności prawniczych, których gwarancją ma być obowiązkowe zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych (art. 87¹ k.p.c.). W konsekwencji rzeczą kwalifikowanego pełnomocnika procesowego jest zapewnienie, aby pełnomocnictwo było udzielone w taki sposób i przy użyciu takich sformułowań właściwych językowi prawniczemu, które wykluczają wątpliwości co do tego, że umocowaniem jest objęte także postępowanie wszczęte wniesieniem skargi kasacyjnej.

Na marginesie należało dostrzec, że w okolicznościach sprawy pełnomocnik procesowy skarżącego miał możliwość naprawienia uchybienia wynikającego z braku właściwego umocowania w odpowiedzi na wezwanie Sądu Apelacyjnego, okazja ta nie została jednak przezeń należycie wykorzystana.

Z tych względów, na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

